Ч. 22. Субота 11 лютого (29 січня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Рада державна.—З парляментарних комісий.— Справи шкільні в російскій Думі. — Відновлене славяньскої унії.

Вчера вели ся наради в палатї послів над законом о похатництві в другім читаню. Внесеня пп. Дияманда і Будзиновского, аби цїле предложене відослати назад до комісиї, відкинено і приступлено до подрібної дискусиї.

Справоздавець меншости пос. Лукашевич (буковиньский Русин) заявив, що предложений проект рівнає ся цїлковитому знищеню похатної торговлї, особливо що-до руских селян, котрі торгують овочами, виробами з дерева і т. ин. Їм відбирає ся просто заробок. Бесідник відпирав погляд, немов би похатна торговля робила шкоду промислови і торговли. В Галичинї і на Буковинї сїльске населене радо бачить похатних торговцїв. Дальше обговорював поодинокі постанови закона і поставив цїлий ряд поправок, між иншими, аби в повітах судових Яворів, Добромиль і Комарно похатництво навіть в случаях впрочім виключених було дозволене та аби деякі громади повітів косівского, стрийского і коломийского були зачислені до громад, в котрих похатна торговля є дозволена.

Промавляв відтак цїлий ряд бесїдників, ставляючи численні поправки, а то пп.: Дияманд, Гурский, Лукашевич, Вуйцік, Среднявский і Цеглиньский.

За законом промовляли посли християньско-суспільні Штайнер і Айншпінер.

На тім наради перервано і приступлено до дальшої наради над наглячим внесенем о знесене податку від мяса. По промовах пп. Хоца і Котляржа перервано і тї наради та закрито засїдане. — Слїдуюче нинї перед полуднем.

Вчера перед засїданем палати радили комісиї банкова, зелїзнича, ветеринарийна, комісия для суспільного обезпеченя і буджетова.

Справа відновленя Славяньскої унії взяла несподївано зовсїм инший оборот. Именно мимо заяви парляментарної комісиї ческого клюбу, що відновлене Славяньскої унії не мало би вартости, удало ся п. Шустершицови перевести відновлене. Порозумівсь він именно з аґрариями і радикалами ческими поза плечами молодоческих і ческих клерикалів і вспів наклонити посла Шрамка, котрий від давного часу мав повірену редакцию статута Унії, до покінченя тої працї. Шустершиц, Пльой і ческі радикали перевели отже справу нового сполученя словіньских і части ческих послів на перекір молодочехам і клерикалам ческим. Позаяк тепер молодочехи в клюбі ческім становлять меншість, мусїли уступити і згодити ся на відновлене опозицийної унії. Нинї має унія уконституовати ся.

На вчерашнім засїданю зелїзничої комісиї домагав ся пос. Фраййдліх скорого внесеня закона про льокальні зелїзницї, пос. Колїшер заявив ся також в тім напрямі. Льокальні зелїзницї потрібні і вже від давна сповняють свою задачу там, де повинні бути головні лїнії. Наслїдок проволїканя предложеня такого закона є такий, що в давних галузях промислу панує безробіте. Посол Масталька противив ся також проволоцї у внесеню такого предложеня і вніс резолюцию слїдуючого змісту: Палата ухвалює візвати правительство, щоби безпроволочно внесло предложене закона про льокальні зелїзницї і уможливило обради над тим предложенем, без звязи з иншими справами фінансовими. Мінїстер Ґломбіньский заявив, що може тільки ще раз повторити, що вже в тій справі сказав. Єго бажанєм було все, внести до палати таке предложене про льокальні зелїзницї, яке би вдоволило всї сторонництва. Правительство мусить однак шукати фінансового забезпеченя на тї предложеня. Тому неможливою річию було би увзглядити численні резолюциї внесені вже

---

17)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

— Але він чейже має означені години для свого обіду, пане де Менваль? — спитав я, виходячи з нещасливим секретарем з павільону.

— Очивидно що має означені години, але він їх не держить ся. На примір тепер минула вже давно обідова година, а він іде на параду. Коли верне, щось імовірно стягне єго увагу на себе, а відтак знов щось иншого, аж нагло вечером пригадає собі, що ще не обідав. „Мій обід, Констан, скоро“ — буде тодї кричати, а бідний Констан буде мусїв на лоб на шию ладити обід.

— Алеж в такий спосіб їджене мусить бути зовсїм не до ужитя — замітив я.

Секретар засьміяв ся до себе, як люди, що привиклі свої чувства укривати.

— Отсе цїсарска кухня — сказав, показуючи на велике шатро зараз побіч головної кватири. При входї стояв кухар Борель.

— Котру курку печете, Борель?

— Ах, пане де Менваль, то справдї розпука чоловіка бере ся — крикнув кухар. — Ось погляньте самі! — При тих словах підняв заслону шатра і показав нам сїм полумисків, а на кождім з них лежала зимна печена курка. — Осьма буде також зараз; а тепер цїсар знов пійшов на параду. Мушу отже розпочати печи девяту.

— Так все дїє ся — сказав мій товариш, відвертаючи ся від шатра. — Раз напекли аж двайцять чотири курий, заки він зажадав обіду. Тодї їв о одинацятій годинї в ночи. Він мало на то зважає, що дадуть їсти, лише аби не велїли єму ждати. Пів фляшки вина, риба або курка для него достаточно. Компот або крем дати єму перед тим було би нерозумно, він з'їв би то перед куркою. Але погляньте там; що, гадаєте, має то значити?

Я задержав ся і не міг здержати ся від оклику зачудованя. Одною уличкою, що вела між шатрами, їхав ґальопом льокай на пречуднім арабскім кони. На дорозї стояв ґренадир з живою свинкою під пахою і кинув єї під ноги коневи. Свиня запищала голосно і побігла, а кінь не задержуючи ся, пігнав дальше.

— Що то має значити? — спитав я.

— То Жарден, льокай цїсаря; він уїзджає коня для него. Цїсар не конче добре сидить на кони, а нераз їдучи задумає ся, так що сполошений кінь легко міг би єго скинути. Тому мусить ся для него окремо уїздити коня. Насамперед стріляє ся в армат коло самих уший коний, відтак кидає ся на них каміньем, а вкінци підкидає ся їм під ноги щось живого, як ви саме бачили. Аж коли кінь витримає всї тї проби, не зміняючи свого спокійного ходу, віддає ся єго до ужитку цїсаря. Бачите того молодого чоловіка, що спить там перед шатром?

— Очивидно бачу.

— Чи повірите, що й він в сій хвили робить цїсареви службу?

— На всякий спосіб дуже легку.

— Я бажав би, аби ваша служба не була тяжшою, пане де Ляваль. То Иосиф Лїнден, що має як раз таку саму ногу як цїсар. Він носить черевики цїсаря три днї, заки той їх обує. По золотих спряжках пізнаю, що й тї черевики, які він тепер має на ногах, належать до єго величества. О, пан де Коленкур; чи не схочете з нами пообідати?

До нас наблизив ся високий, хороший і елеґантно одїтий чоловік, витаючись з нами.

— Чи й ви вже раз вільні від служби, пане де Менваль? Як маршалок двора маю досить до дїла, але все таки у мене більше вільного часу, аби перед поворотом цїсаря з'їсти?

— Алеж так; ось тут моя кватира і все готове. Звідси будемо бачити цїсаря, як буде вертати і зможемо перед ним бути в єго комнатї. Маємо лиш просту воякцу їду, пане Лявал, надію ся, що буде вам смакувати.

Котлети і салата видали ся менї знаменитими; але ще більше цїкавила мене розмова панів, котрі зі мною їли. Всї подробицї з житя того незвичайного чоловіка, котрого ґенїй здобув сьвіт, дуже мене занимали. Маршалок єго двора говорив про него дуже свобідно.

— Що говорять в Анґлїї про Наполеона, пане де Лявал? — спитав він.

— Не богато доброго.

— Знаю то з часописий. Они доводять

попередно, а з другої сторони невідповідно було би поміщувати в предложеню ті проєкти, які вже всї сторонництва і краї узнали найконечнїйшими средствами комунікациї. Відтак промовляли ще посли Сильвестер і Еленбоґен, на чім наради перервано.

Комисия для социяльного обезпеченя рамила вчера дальше над поодинокими параґрафами про убезпечене на старість і на случай неспосібности до працї.

Шкільна комисия российскої Думи на засїданю дня 20. с. м. приняла ряд важних реакцийних ухвал в справі проєкту закона про початкову школу. Насамперед обговорювано на засїданю поправку Березовского (2) про конечність розвою в школї любови не лише до Росиї, але й до царя. Внесенє се принято. Відтак обговорювано квестию рідної мови, як предмету викладу. В тій справі коло польске внесло поправку, що „рідну мову викладає ся обовязково, о скілько она має письменство“. Пос. Єникієв (музулманин) попирав поправку. В результатї поправку кола відкинено. Що-до доповненя в справі початкової школи для інородцїв пос. Капустін заявив ся за єго відкиненєм, бо, як твердив, з педаґоґічних взглядів два роки зовсїм вистане, щоби обзнакомити ся з урядовою мовою та що на цїлім просторі повинна бути школа з викладовою російскою мовою. Загалом 18 голосів заявило ся за відкиненєм доповненя, 10 против. Відтак дебатовано над примїткою до ст. 16, на основі котрої, о скілько права рідної мови перевисшають предвиджені права, о стілько лишають ся правосильними. На внесенє пос. Капустіна відкинено й сю примітку. В справі науки релігії, згідно з проєктом, о скілько в меншість неправославна, то за згодою шкільної ради, коли найдуть ся на се фонди, може бути для сеї меншости виклад в рідній мові. Вкінци обговорювано поправку еп. Евлогія, після котрої всї предмети, не виключаючи і католицкої релігії, для Українцїв мають викладати ся по російски. Націоналісти зложили поправку, яка іде ще дальше, а саме, що в девяти західних ґуберніях; люблинськім, седлецкім, ґуберніях надбалтийских для католиків Українцїв і Білорусинів релїґію має ся викладати по російски, для Лотишів по лотишськи, для Литовцїв по литовськи.

В шкільній підкомисиї відкинено всї поправки до закона про початкову школу, що відносили ся до національних шкіл.

Новинки.

Львів, дня 10-го лютого 1911

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар на дав старш. радникови дирекциї скарбу у Львові, дрови Ів. Скварчиньскому, титул і характер радника Двору. — Президент гал. дирекциї почт і телеграфів іменував офіцианта Ад. Пілявского, почтмайстром в Березові вижнім, та перенїс почтмайстрову Кар. Менциньску з Березова до Родатич.

— **Шкільна наука а морози.** На численні запитаня, чи зі взглядів на здоровлє дїтий можна не виставляючись на одвічальність задержати дїти в часї сильних морозів дома, пригадує фізикат міста Львова, що краєва Рада шкільна в 1907 року видала окружник в справі, як поступати супротив неприсутности дїтий в часї сильних морозів. Після того розпорядженя на случай студени більшої понад 15 степенїв Реоміра (звиш 18 степ. Цельзия) морозу мають дирекциї шкіл уважати неприсутність учеників в школї за оправдану. Управителї шкіл переконують ся в таких случаях особисто в клясах, чи не показуєсь потреба відосланя декотрих дїтий до дому або до міских лїкарів, а учителї поучають о небезпечности відмороженя та о способах, як зарадити злим наслїдкам походячим з відмороженя.

— **Лїцитация.** Дня 21 лютого 1911 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Броди публична лїцитация невідобраних товарів як пера, роволіси, знаряди рільничі, сукна, сїрники, шкіра, меблї, сьвічки і т. п.

— **Стережіть ся еміґрацийного мантія.** Мінїстерство видало обіжник з остереженєм для еміґрантів до Америки перед якимсь Станиславом Маньковским, що подає себе за аґента кольонізацийних товариств і прибуде сими днями до Галичини. Він визискує людий і продає їм ґрунти, які не надають ся під управу.

— **Коломийский Сокіл.** Звичайні загальні збори коломийского „Сокола“ відбудуть ся в суботу дня 11 лютого 1911 о годинї 7 вечером в льокали „Сокола“. Порядок дневний звичайний. На случай браку комплету збори відбудуть ся о год. 8 без огляду на комплет.

— **Шайку небезпечних вломників** удало ся львівскій полїциї взяти під ключ. В понедїлок рано арештовано в пивници під ч. 6 в пасажу Гавсмана трох підозріних жидиків, Шмуля Ґеня, столяря, Кальмана Штахля, лякерника і Мехля Кронфельда, у котрих знайдено два золоті перстенї, 5 цигар Розітас і 40 К в банкнотах. Слїдство, яке перевів сейчас комісар Писарский, виказало, що арештовані творили небезпечну шайку склепових вломників, і виказало цїлий ряд крадежий. Всї арештовані признали ся, що вломили ся до склепу п. Томасїка та що хотїли також вломити ся до аґенциї дневників п. Соколовского, а крім того вломили ся до склепу п. Шумана при ул. Академічній, пробовали вломити ся до головної трафіки Базаля і кушнїрского склепу п. Кривого при тійже улици, вломили ся до склепу „Лїнолеум“ в пасажу Феллерів, до склепу Кеніґа при ул. Боімів, до трафіки Лїхта при ул. Льва Сапіги, до скепу Айзенштайна при ул. Личаківскій і до положеної побіч дроґериї. Вломникам відобрано лиш незначну часть вкрадених річий. П. Томасїк відобрав всї вкраденї єму річи, бо злодїї не мали ще часу їх продати.

— **Пригода на польованю.** В лїсах Голоска малого устроїли собі сими днями польованє Семен Крулїк, Юліян Нїстерберґер і Кароль Троянович з Клепарова з нагінкою. Коли вечером вернули домів, переконали ся, що брак одного нагінника, Якова Іваницкого. Пішли отже сейчас єго шукати і знайшли замерзлого в поли.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Лиманової доносять: Оногди о 7 год. 20 м. вчером наїхав поїзд особовий ч. 1222 на рамні коло будки ч. 79 межи Мшаною долішною а Заритим на віз їдучий до Ольшівки, причім погиб на місци селянин Йосиф Навара і згинув оден кінь. Прочим особам, що сидїли на возї, не стало ся нїчого.

— **Дрібні вісти.** В рускій (адемічній гімназиї) розпічне ся з початком марта с. р. наука стріляня. Зголосило ся 143 учеників з VIII і VIII кляси. Науку будуть вести пп. Лещій і Кузик. Карабінів і 100 капслевих та 40 острих набоїв доставить безплатно краєва оборона. Інші ученики платить за 1000 слїпих по 32 К а за 1000 острих набоїв по 70 К. Цїкаво би знати, кілько учеників

цїсаря до скажености, але помимо того він хоче їх всї перечитати. Я заложивсь би, що перше, що він зробить в Льондонї, буде, що повисилає до всїх редакций відділи кавалєриї і прикаже увязнити видавцїв.

— А відтак?

— Відтак видасть сейчас проклямацию, аби Анґлійцям пояснити, що хоч він здобув Анґлїю против волї єї мешканців, то стало ся то виключно і безусловно для їх власного добра. А дальше, колиб оня доконче хотїли мати протестантского монарха, дасть їм зрозуміти, що єго релїґійні погляди лиш деяких незначних точках ріжнять ся від правил їх сьвятої церкви.

— Ви злобні, ви надто злобні — скрикнув де Менваль розвеселений, але рівночасно й наляканий тою сьміливою бесїдою товариша. — Очевидно, що цїсар з державних взглядів переговорював з Магомеданами і зробить то само з Анґліканцями; такий володїтель мусить мати широкий сьвітогляд. Впрочім чого нам ломити собі голову над єго поведенєм; він думає за нас всїх.

— Думає за богато — сказав Куленкур поважно — так богато, що ми всї зовсїм відучимо ся думати. Ви знаєте, що я гадаю, пане де Менваль, вам обставини так добре звістні як і менї.

— Дуже справедливо — відповів секретар. — До самостійности не побуджує він свого окруженя. З єго власних уст знаю, що він від своїх підвластних вимагає лиш середних способностий; впрочім добра похвала для нас, що маємо честь стояти на єго службі.

— Розумний чоловік на єго дворі найлїпше покаже свій розум тим, що удасть дурного — сказав Куленкур з огірченєм.

— А однако тут в таборі є тілько визначних мужів — замітив я.

— Але они лиш длятого суть тут, що уміють укривати свій розум. Єго мінїстри то лиш писарі, а єго ґенерали висші ад'ютанти. Всї они суть лиш єго виконуючими органами. Мов зеркала стоять довкола него, з котрих кожда показує відбитку єго славної особи з иншої сторони. В однім зеркалї являє ся він як фінансїст і називає ся Лєбрен. В другім бачимо єго яко вояка і там називає ся Саварі або Фуше; вкінци в третім видко єго як диплomата і там носить він назвище Талейран. Лиш самі маски для одного і того самого чоловіка. Приміром є тут один пан Куленкур; він заряджує цїлим домом цїсаря, але не сьміє ні одного льокая на власну руку прогнати. Все застерігає собі цїсар послїдне слово. А нами бавить ся — як ляльками. Так, так, пане де Менваль, признаймось лиш до того, він бавить ся нами. Одного маршалка під юджує против другого; ледве двох з них говорять з собою. Дивіть ся, як Давуст ненавидить Бернадоттого, або як ворожо виступають против себе Лен і Бессієр, або Ней і Массена. Найрадше розправились би они з собою шаблями. І наші слабі сторони знає дуже добре. Жадобу гроший Саварі'го, порожність Камбарсера, грубість Дірока, шаленість Бертієра, простакуватість Марета, спекулятийну пристрасть Талейранда — всьо використовує він до своїх цїлий. Не знаю, які слабі сторони я сам маю, але він зовсїм певно знає їх і витягає з того користь.

— Алеж єго сила працї мусить бути надлюдска — скрикнув я.

— То можна справдї о нїм сказати — відповів де Менваль. — Цїлими тиждниями працює по вісїмнацять годин денно. При законодатних нарадах, яким він проводить, майже всї участники омлївали з утоми. І мене знищить як мого попередника Буріяна; але я видержу без протесту на своїм становищи, доки не поляжу. Бо він супротив других не є строжший, як супротив себе самого.

— Він був в сам раз найлїпшим мужем для Франциї — сказав де Куленкур — бо він є ґенїєм самого ладу і дисциплїни. Хто пригадує собі безнадійний хаос, в який попала Франция по революциї, невиносимі відносини тих часів, де кождий хотїв приказувати а нїхто слухати, той мусить отверто собі сказати, що лиш один Наполеон міг спасти вітчину. Ми всї тужили за якоюсь твердою підпорою, якої могли би вхопити ся, аж вкінци найшли єї в нїм, в тім зелїзнім чоловіці! І що то за чоловік був в тих часах, пане де Ляваль! Тепер, коли він всьо осягнув, чого лиш міг собі бажати, тепер він веселий і в добрім настрою. Але тодї не осягнув він ще нїчого, а пожадав сьвіта. Єго погляд наводив на женщини страх. Як вовк ходив по улицях; всї люди ставали і взглядали ся на него. З запалими лицями, в поморщенним чолом ходив і глядів на людий з боку понуро і ґрізно. Так то була зовсїм своєродна поява, той малий, ледве із школи випущений поручник. З него буде колись або могучий володїтель, або він покінчить під ґільотиною, сказав я, побачивши єго. А ось дивіть ся, що з него стало ся.

— І то всьо за десять лїт — додав я.

(Дальше буде).

в инших гімназиях зголосило ся до сеї науки. — З подвіря реальности при улици Сикстускій ч. 24 вкрадено онгди бочку рицинусового олію. Тож то злодій буде міг собі ужити! — Арештована онгди за шпігунство „баронова“ Струве есть жидівкою і мае бути родом з Тернополя чи з Підгаєць.— На ул. Клепаиівскій знайдено вчера вечером якогось замерзлого чоловіка літ з 50. Хто би то був не знати. — До трафіки і склепу Фроіма Надля при улици короля Лещиньского вломили ся злодії і вкрали почтові марки вартости 50 К. а крім того трохи товарів. — В Стрию хотять Німці оснувати приватну німецку гімназию.

— Репертуар руского народного театру в Дрогобичи. (Саля міійска. Початок о год. 7 вечером).

В суботу дня 11 лютого с. р. другий раз на загальне домагане штука жидівского автора Я. Гордіна в 5 діях „Міра Ефрос“.

В неділю дня 12 лютого с. р. „Маруся Богуславка“, образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

— Вечерниці з танцями. Щоби як найкрасше закінчити сегорічні мясниці в Тернополи, уряджують товариства „Тернопільский Боян“ і філія „Жіночої Громади“ великі спільні вечерниці з танцями. Забава буде дійстно гарна, бо „Боян“ доставить сильних співаків і танцерів а „Жіноча Громада“ панночок. Тому, хто лише хоче добре забавити ся, нехай спішить на сі вечерниці з танцями, котрі відбудуть ся в суботу дня 25. лютого 1911 р. в комнатах „Руской Бесіди“. Стрій вечерковий. Вступ від особи 2 кор., акад. 1 кор., не числячи податку на „Рідну Школу“. Початок о год. 9-ій вечер. Буфет у власнім заряді. Хто би через помилку не одержав запрошення, зволить удати ся по него до Впов. пані Е. Застирцевої в Тернополи, ул. Сенкевича ч. 18.

— В дорозі до чудотворного рабіна. Яка ще темнота серед нашого селяньства і як єї визискують всілякі дурисьвіти і мантії, нехай послужить доказом слідуючий факт. В поїзді зелізничім, їдучім із Самбора до Львова, їхав між иншими також селянин Михайло Строкош з Пянович, самбірского повіта. Пасажири, що з ним їхали, довідали ся від него, що єго стрітило в селі велике нещастє і що він їде тепер до чудотворного рабіна, до Белзця, шукати потіхи і поради в своїм нещастю. Почувши то, заінтересував ся сею справою урядник львівского староства п. Владика і зачав випитувати бідного селянина, о що розходить ся і в чім мае єму чудотворний рабін помагати, та от що довідав ся від него. Строкоша обікрали злодії вріднім селі; в ночи добули ся до стодоли і забрали єму цілий запас збіжа, ячменю і жита вартости 105 корон. Строкоша брала ся розпука.

Був би остаточно може й погодив ся з судьбою, аж ось знайшов ся в селі „дорадник“, котрий темному селянинови піддав таку гадку. Щоби збіже вернуло ся, треба очивидно зловити злодія і відобрати єму добичу. Хибаж не так? Та й Строкош так само то понимав. Але де того злодія зловити і по чім єго пізнати? А від чогож дорадник? В селі єсть посесором Хаїм Гетнер. Отже той пан посесор порадив Строкошови взяти кількадесять корон та їхати до Белзця, до чудотворного рабіна. Коли розкаже чудотворцеви своє нещастє, то той певно єму скаже, хто вкрав ячмінь і жито. Строкош послухав мудрої ради, взяв гроші і поїхав.

Та й був би без сумніву заїхав аж до Белзця, як би не цікавість п. Владики, котрий з першу не хотів навіть тому вірити і гадав що то байка. Аж коли селянин почав клясти ся, що то правда, зачали п. Владика і другі пасажири промавляти темному селянинови до розуму і представляти єму, що він став ся жертвою якогось обманьства. Аж тоді Строкош прийняв добрим людям і вже не поїхав, лиш висів в Любині і там заждав на поїзд зі Львова, котрий завіз єго назад до Самбора.

Повисшим случаем — пише „Kur. Lwow.“, за котрим повтаряємо сю історию — повинні заняти ся відповідні чинники і зробити порядок з визискувачами бідних темних селян.

— Чума в Росиї і Манджуриї. Показує ся, що чума зачинає вже переносити ся і до Росиї. Губернатор з Пензи дав до Петербурга знати, що вчера рано стверджено в поїзді, що приїхав з Сибіри, підозріний случай чуми. Дотичний ваґон і пять ваґонів, в котрих їхало 124 робітників, відлучено і окружено войском поза стацию. Недужий їхав із східного побережа через Харбін, де не виходив з поїзду. Лікарі роблять тепер мікроскопійні розсліди.

В деяких манджурских містах зачинає чума сильнійше ширити ся як в Фудзядяні. Так виступає она в Хулянчені значно сильнійше як в Фудзядяні; в Авіхо гине на день по 300 людий. Та й в Пекіні — як доносить „Нов. Время“ — ширить ся чума щораз сильнійше, але власти о тім мовчать а темний нарід на то байдужний і не піддає ся лікарским приписам. На всіх трупах в північній части Пекіну видко сліди легкової чуми. — Коли місто Нунчулїну Хінці убили японьского лікаря, повіривши в чутку, що то Японці занесли чуму до Манджуриї, щоби тамошних Хінців чим скорше вигубити і забрати сей край.

Телеґрами.

Відень 10 лютого. На нинішнім засіданю палати послів, по відчитаню впливів, відповідав міністер просьвіти ґр. Штірґкг на інтерпеляції в справі університетских подій в Кракові.

Петербург 10 лютого. В будинку університету відбули ся збори студентів числом около 4.000. Нарад не було. Ухвалено резолюцию взиваючу витревати в страйку до кінця року шкільного, а відтак зачали розходити ся. Арештовано 15 студентів. Рівночасно відбули ся збори на курсах Бестужевских для женщин, де ухвалено таку саму резолюцию. На случай страйку курси мають бути замкнені на кілька літ.

Могилів 10 лютого. Заборонено під карою до 500 рублів винаймати без позволеня властий льокалї на школи.

Ваймар 10 лютого. Професор і тайний радник др. Бернард Суфан повісив ся.

Одеса 10 лютого. Залив аж до Очакова покрив ся ледом. Приїзд пароплавів до пристані єсть незвичайно утрудненний.

Льондон 10 лютого. Палата послів відкинула 324 голосами против 222 внесене опозиції о зміну митових постанов. Члени партиї праці і народовці Ірляндці, з котрих сї послідні здержували ся доси від голосованя над справою тарифи митової голосували за правительством.

Руско-польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної
і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релігія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Colosseum Германів

Від 1 до 16 лютого 1911

The Royal Tokios, найзнаменитші японьскі еквілібристи. — **Damhofesa** каринтийска трупа оперетхова в сцені: „Неділя в Гайліґенблют“; — **7 Rotter Dancing - Girls** лижварки; — **Harry Liskson** з своїми псами; — **Ґувернантка**, родинний образок; — **Lyne & Florian**, музикальні акробати Рінд-Ронд-Тріо, жива забавка і т. д.

ВІТОҐРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В неділї і сьвята 2 представленя о годині 4 і 8 вечер.

Білєти можна вчаснійше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, **9·58**, 2·00, **9·00**.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, **3·55**, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, **3·40**, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11 32,
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних институций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати свое майно або важні документи. В тім напрямі зачинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.